

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"ו]
(ב) [נחום] איתא ר' טרפון
ורבי יוסי הגלילי ור"א
בן עזריה ור"ע ועי'
תוספתא פ"ו מה ד"ה אמר
ר"ע ומה שרשמיא שם,
(ג) [תוספתא שם, ד] (עי'
תוספתא פ"ב ד"ה מזה),
(ד) ש"ך לדף פכ: (ו) (פ"כ
ש"ך לדף פכ:), (ז) (דף
פכ:), (ח) (ויקרא כ"א)

גליון הש"ס

[illegible]

סמאי דאסר שר. דהאי לראובן ושמעון דהדר אמר לה קודם מסירה
אף לראובן ושמעון קאמר ואיני שיר: לו זלמא. האי לראובן ושמעון
דהדר קאמר חורה היא שחור והפך מגאו לומר לראובן ושמעון אני
מחירך לנדם ותאסרי על הכל: כתיב רב אשי אף לשמעון מכו.

אמר לה חזק מרלוקן ושמשון וחור
ואמר קח לשמשון מהו אשם חיימי
לומר כיכא דחור ואמר לשמשון הלא
אמר קח דוקא לשמשון קאמר הלא
מאי כיון דלאמר אף ודאי התיבה
לגיהס דהאי אף ארלוקן קאי ואע"ג
ללא חזיר שמו: וזו דלמא לשמשון
ללא לרלוקן אלא אף חבלי גלגל:
קאי: נענה. הריס קולו. כל עניה
התחובה גמורה הרמח קול היא:
והי שסלכס וזו. אחר גירוסה:
ויוסם לחלוץ. של אמוה האיש שפסקה
עלי בגירוסה: עוקר דבר. מנחם
יוסם שאסורה להחייבם לו: שאין
זו כריסות. האמורה גמורה שלא
אמר תורה כריסות העוקר דבר
אמר התורה: הכורס צינו לגיבס.
והרי אכתי אגידא ציה ליאקס על
אמוה האיש: לא נמלא גט כשל
למפרע. שהרי אמר לה עת מנח
שלא תשאלי לפניו: וצביה. ומה
האמצעי ממזרין: שאין זו כריסות.
לא אמרה תורה כריסות המציא את
ישראל לדי פסול: לא נמלאם
אלמנה כהן זה וזה אלא לגביה
לא צריגסה: גרושה אלא כל אדם.
ועל די דז גירוסין שבה אסרה
המכובד עליו כדאמרן לעילי גירוסה
מחשבה כדו אסורה לכתובה: וק"ל
והרי גדרים קצו שאתה למד היטו
שלמי מיתת המגרס מהא אסורה
לכל מפני דז אשיות שבה: ומה
איסור גרושה שהוא קד ליתא אלא
בלאו בעלמא מינא שאסורה על כהן
זה שהיא אלמנה אלא מפני דז גירוסין
שבה: אשם איש שהיה חמור.
אינו דין שמאכר אלא מי שהחזירו
אללו מפני דז אשיות שבה: אין
משיבין אלא מהרי גמרה מיהא.
אם היה קיים שמה יחזיר לכהן
משובה: איש לכו פירכא. דרמפרש
ואלו לקמיה כתר סיעתא דבריימא:
חזק עקב. לומר ודי הוא עוקרו
ממש הרי עקב מאליו בגרמתו של זה.
עוקר משמע העושה איסור בידי
יבוצמין הללו אינן מוטעין עליו
לא יבאם שיהא הוא עוקרן: אם צו
לא יבאם. שלא יוכל האב ליכס את
בתו: כיון פירכא. דלאמר רבא
לכולהו את לכו פירכא: ובפסא. מוקי
ר"ט פלוגתא דר"א ורבנן: אי
בזמן משיבא שרי לא רבי לניצור.
להחייבם לו מאחר שניסח לאחר
ונקמה מאשיות הרשעון לגמרי:
אלא בעל מנא. מוקי לה דכיון
דמאה הוא אלו אימתיקא מנאם נא
בטל למפרע וקיימא כבאיסור אשם
איש: כרופא וקדשים. אסורין.
לישראל ומומחין להכריס: עריות.
נפו ואחיות: כבאיסוס קאמרין.
האסרה ע"י קדושים: אשם איש.

מומרת לבעלה ואסורה לכל אדם: היי
לה וקרינא צה מומרת לכל: אלא בחוץ.

המגרש פרק תשיעי גימיון

אף לשמעון מהו. נראה דלף לראובן נמי מספקא ליה:
ועמדה ונישאת ליה שטמרה קליו לא נמצא נח בבלי.
והלא אין נישואין חלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש
ונמאי שנה מדמיא בתוספתא על מנת שלא חינשאי לנצח ולאצין היז

מאי דאסר שרא לראובן מהו לראובן והוא
הדין לשמעון והאי דקאמר לראובן משום
דפתח ביה או דלמא לראובן דוקא *ואם
תמצא לומר לראובן דוקא לשמעון ימהו
לשמעון וס"ה לראובן והאי דקאמר שמעון
משום דסליק מניה או דלמא לשמעון דוקא
בעי רב אשי אף לשמעון מהו אף אראובן
קאי או דלמא אף אעלמא קאי יתיקו: ת"ד
ללאחר פטירתו של ר"א נכנסו ארבעה זקנים
להשיב על דבריו אלו הן ^ורבי יוסי הגלילי
ו^זר"ט ורבי אלעזר בן עזריה ור"ע נענה ר"ט
ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה
שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה
עוקר דבר מן התורה הא למדת שאין זה
כריתות נענה רבי יוסי הגלילי ואמר היכן
מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל
והמותר מותר לכל הא למדת שאין זה
כריתות נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר
כריתות דבר הכורת בינו לבינה הא למדת
שאין זה כריתות נענה ר"ע ואמר הרי שהלכה
זו ונישאת לאחר מן השוק והיו לה בנים
ונתאמלה או נתגרשה ועמדה ונישאת לזה
שנאסרה עליו לא נמצא גט במל ובניה

ממורים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולוהו אית להו פירכא לבר מדר' אלעזר עזריה דלית ליה פירכא נביא נמי הכי ^אר"י יוס' רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר נר נענה ר"י ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחריו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנין לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה עוקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסכא ליה לאחיה דההוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם ^א אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמא ימות בלא בנין ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה ^א היינו פירכא ובכמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא ^א ^במורה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם כו' מפלוני והלכה וניסת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת נענה ר"י יוס' הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובכמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו כזנות אלא בחוץ נענה ר"י ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחר מן השוק והיו לה בנין ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין ^א הכי ככולהו תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאי ונמצא גט בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובכמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונשאת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובכמאי אילימא בעל מנת הרי

נו מירבא. דקאמאר רבא לעיל: הרי הוסיפה אלו בנות. דהא על מנת שלא תנשא הוא דקאמר: מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגתא דר"א הילך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי ולגביה לא איגרשה: הרי

פג.

עין משפט
נר מצוה

וְאֵל בֶּן מִי שִׁיחַ מְהֵלִי
גִּירוּשָׁן הִלְלָה חַמְּגָה
פֶּשֶׁן וְעוֹשֵׂת אֲהִי־עַתָּה
קָלוּ סַעֲפִי ד':
ד' [מִי] שֶׁסֶּה הִי־עַתָּה עוֹשֵׂת
שֶׁסֶּה פֶּר קִמְגָה פִּיזוֹ]: